ה) אטו קדושין דברים שיש

בהם עינוי נפש אר"י כנ"ל.

רש"ל, ו) [תוספתא פ"ו],

ו) יכמות קי., ה) ודף עה.ן,

ט) ודף מג.ז,

כי היכי דניהוי דווקא בפניו דמתני׳

ולא היא דהא מפרש רבה דאמרה

ניכליה אריא לסבא באפי בריה

משמע בריה דבעל: על מנת שאין

עליה נדרים בו'. תימה לר"י מאי

איריא על מנת אפי׳ בסתם נמי דהא

בפ' אע"פ (לעיל דף מ:) גזרינן שלא

תאכל ארוסה בת ישראל בתרומה

גזירה משום סימפון וי"ל דלרב

דאמר בגמ' קידשה על תנאי וכנסה

סתם לריכה הימנו גט נקט קידשה

על תנאי משום סיפא לאשמועינו

דאע"ג דקידשה על תנאי בעיא גט

ולשמואל נמי נקט ע"מ למימרא

דבכל ענין אינה מקודשת אפי׳ כנסה

אח"כ סתם כדאמרינן בגמרא ועי"ל

דנהי דשייך בה סימפון אפי׳ בקידשה

סתם ולא תאכל בתרומה מ"מ לריכה

גט מדבריהם או מדאורייתא מספק

ומיהו כתובה לית לה לכ"ע אפילו

קידשה סתם כדתניא לעיל ואם אמר

אי אפשי באשה נדרנית תנא שלא

בכתובה ואפי׳ מאן דפליג לא פליג

אלא משום דקסבר הוא נתן אלבע בין

שיניה הא לאו הכי מודה דאין לה

כתובה והא דנהט במתני' וכנסה

ה"ה אפי' לא כנסה בעיא גט אלא

נקט כנסה דאפ״ה לית לה כתובה

ולרב דמוקי לה סיפא בקידשה על

תנאי וכנסה סתם ה״ה דאפי׳ קידשה

סתם וכנסה סתם תנה שלה בכתובה

אלא נקט קידשה על תנאי לאשמועינן

דאפי׳ הכי כתובה הוא דלא בעיא הא

גיטא בעיא וא"ת לפי מאי דפרישית

דקידשה סתם לריכה גט מאי שנא

דבנמנאת איילונית אינה נריכה גט

לתנן ברים יבמות (דף ב: ושם) וכולן

שנמלאו אילונית לרותיהם מותרות

משמע דאפי' מדרבנן לא בעיא גט

דאי בעיא גט אפי׳ מדרבנן לא היתה

לרתה מותרת אלא חוללת ולא

מתייבמת מידי דהוה אכל היכולה

למאן ולא מיאנה דלרתה חוללת ולא

מתייבמת ולריך לחלק בין מום

דאילונית לשאר מומין והא דמשמע

כג א ב ג ד ה ו ז מיי' פכ"ד מהל' אישות הלכה יב טור שו"ע אה"ע

סי' קטו סעיף ד: ח מיי' פ"ז מי קטו שפיף ז. ח מיי פ"ז מהלי אישות הלי ו סמג עשין מח טוש"ע שם סי לט סעי׳ ה: בה ט מיי׳ פכ״ה שם הלכה א סמג שם

בל י מיי׳ פ״ו שם הל׳ ו מימן לט סעיף ג: בו כ מיי׳ פכ״ה שם הל׳

טוש"ע שם סימן קיז סעיף

ב סמג שם טוש"ע שם סימן קיז סעיף ד: בח ל מיי' פ"ז שם הלכה

סימן לט סעיף ד: מ מייי שם הלכה ו טוש"ע שם סעיף א: ג מיי׳ שם הלכה כג וסמג שם טוש"ע שם אלפס עוד בקדושין פ"ב דף רכט:ן:

תוספות רי"ד הוא לאשה לצאת בפריעת הראש. הראש. אר"י א"ש דאורייתא קלתה על ראשה שפיר דמי ודת יהודית בקלתה נמי אסור. אר״א אר״י קלתה אין בה משום פריעת הראש הוי בה ר"ז היכא אילימא בשוק דת יהודית הוא אלא דת יהודית הוא אלא בחצר א"כ לא הנחת בת לאברהם אבינו שיושבת . ואיתימא ר״כ מחצר לחצר דרך מבוי פי׳ מבוי דלא שכיח בי׳ בני ר״ה: וטווה בשוק אר״י א״ש במגלה זרוטוחיה לרוי אדת ר״ח כנגד פניה פי' החוט יורד רוגד פויה של מטה והוא בני אדם: ומדברת עם כל אדם אר"י א"ש במשחקת עם הבחורים. והמקללת יולדיו בפניו אר"י א"ש במקללת יולדיו בפני מולידיו ה"ד א"ר נכליי ארי לסבא באפי ברי׳ פי׳ יולדיו קורא הזקן דהיינו חמיה ומקללתו בפני בן בעלה כדכתיב ומולדתך אשר הולדת אחריהם פי כולי האי דייק שמואי מולי האי דייק שמואל מדקתני יולדיו דאי בפניו . אבעל קאי הול"ל במקללת יולדיו דמשמע זקינו א"ו האי בפניו לא אבעל קאי ואר בפנין לא אבעל קאר [אלא] שקללה אבי הבעל שילדו בפני בנו של בעל שאבי הבעל הוא זקינו וכ״ש אם קללתו בפני וכ״ש הבעל שיוציא: ר״ט אומר אף הקולנית איזהו קולנית אף הקולפת איותי קולה. אר"י א"ש במשמעת קולה על עסקי תשמיש פי׳ מסרכת כו ואיוה מחרצה בפ׳ ארוסה איבעיא להו עוברת על דת צריכה או לא אר״ח מסורא ת"ש ואלו שב"ד מתניז להן מי שנתחרש בעלה או שנשתטה או שהיה חבוש בבית האסורים לפוסלה מכתובתה ש"מ צריכה התראה להפסיד אומר שאם התרה בה ועכבה על התראתו ורוצה

טווה שיפול על פניה מזהרוריתו וזהו עזות מלח ופרילות: לאברהם אבינו: יולידין בפני מולידיו. לא מבעיא בפני בעל כדקתני במתני׳ אלא בפני מולידיו דהיינו בניו של בעל לא תקלל אביו של בעל בפניהם וי"מ יולידיו בפני מולידיו זקנו של בעל בפני הבעל

קלתה שפיר דמי דת יהודית אפילו קלתה נמי אסור אמר רבי אסי אמר ר' יוחנן קלתה אין בה משום פרוע ראש הוי בה רבי זירא היכא אילימא בשוק דת יהודית היא ואלא בחצר שאם כן לא הנחת בת לאברהם אבינו שיושבת תחת בעלה אמר אביי ואיתימא רב כהנא מחצר לחצר ודרך מבוי: ומווה בשוק: אמר רב יהודה אמר שמואל במראה זרועותיה לבני אדם רב חסדא אמר אבימי במווה יורד כנגד פניה: ומדברת עם כל אדם: אמר רב יהודה אמר שמואל יבמשחקת עם בחורים אמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה קאזילנא בתריה דרב עוקבא חזיתיה לההיא ערביא דהוה יתבה קא שדיא פילכה וטווה ורד כנגד פניה כיון דחזיתינן פסיקתיה לפילכה שדיתיה אמרה לי עולם הב' לי פלך אמר בה רב עוקבא מילתא מאי אמר בה רבינא אמר מווה בשוק אמר בה רבנן אמרי מדברת עם כל אדם אמר בה: אבא שאול אומר אף המקללת יולדיו בפניו: אמר רב יהודה אמר שמואל הבמקללת [א] יולידיו בפני מולידיו [-] וסימניך יאפרים ומנשה כראובן

קאי אינטריך ליה למיתנייא משום כתובות כדקתני סיפא תלא שלא ושמעון יהיו לי אמר ירבה דאמרה ליה בכתובה: תנת קדושין. רישת יניכליה אריא לסבא באפי בריה: רבי מרפון דמתניתין אומר אף הקולנית: מאי קולנית אמר רב יהודה אמר שמואל יבמשמעת קולה על לתובות. כתובות: שלא תאכל בשר. דהוי עסקי תשמיש במתניתא תנא במשמשת עינוי נפש ומתגנה עליו: חרישת. דאתני בהדה: אסיפא. וקסבר סיפא בחצר זו ונשמע קולה בחצר אחרת וניתנייה דמתני׳ מילתה בהפי נפשה וקידשה גבי מומין במתניתין אלא מחוורתא כדשנין מעיקרא: מתני׳ מחמקדש את האשה על סתם וכנסה סתם קאמר: קידשה על תנחי. שחין עליה נדרים: מנת שאין עליה נדרים ונמצאו עליה נדרים אינה מקודשת "כנסה סתם ונמצאו עליה נדרים תצא שלא בכתובה יעל מנת שאין בה מומין ונמצאו בה מומין אינה מקורשת יכנסה סתם ונמצאו בה מומין תצא שלא בכתובה יכל המומין הפוסלין בכהנים פוסלין בנשים: **גמ'** ותנן יינמי גבי קדושין כי האי גוונא הכא כתובות איצטריכא ליה תנא קדושין אטו כתובות התם קדושין אצטריכא ליה תנא כתובות ∘אטו קדושין א"ר יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק "באלו נדרים אמרו שלא תאכל בשר ושלא תשתה יין ושלא תתקשם בבגדי צבעונים תניא נמי הכי יובאלו נדרים אמרו דברים שיש בהן עינוי נפש שלא תאכל בשר ושלא תשתה יין ושלא תתקשם בבגדי צבעונין הוי בה רב פפא אהייא אילימא ארישא כיון דקא קפיד אפילו כל מילי גמי אלא אסיפא רב אשי אמר לעולם ארישא ומידי דקפדי בה אינשי הוה קפידיה קפידא מידי דלא קפדי בה אינשי לא הוי קפידיה קפידא "איתמר קידשה על תנאי וכנסה

סתם רב אמר יצריכה הימנו גם ושמואל אמר אינה צריכה הימנו גם אמר אביי בהשולח (גיטין דף מו: ושם) דאיילונית לריכה גט דתנן המוליה חשתו משום אילונית לא יחזיר וטעמא משום קלקולא ואם לא היתה לריכה גט מה מועיל מה שאמרו לא יחזיר הא מקולקלת היא אם הוליאה בלא גט התם מיירי בספק איילונית שלא היה להם כח לברר אם הם סימנין גמורים אם לאו הלכך לריכה גט מספק ומ"מ אין לה כתובה דמספיקא לא מפקינן ממונא חדע דאי בודאי אילונית איירי היאך יכול לקלקלה דלעולם לא יהיו לה בנים דודאי אילונית אין לה רפואה דהא יונאה בלא חליצה ואם היה לה רפואה היתה לריכה חליצה כמו סריס חמה דתנן בהערל (יבמות דף עט: ושם) דחולך וחולצין לאשתו שכן מתרפאין באלכסנדריא של מלרים והא דתנן לקמן (דף ק:) הממאנת והשניה והאיילונית אין להן לא כתובה כו' ואית לן למידק כתובה הוא דלא בעיא הא גיטא בעיא כדדייק בגמרא אמתני׳ דהכא איכא למימר דמשום שניה נקט אין לה כחובה לדקדק הא גיטא בעיא דהא ע"כ ממאנח לא בעיא גט ועי"ל דהא דדייק בגמרא כחובה הוא דלא בעיא כו' היינו משום דקחני ברישא אינה מקודשת וסיפא נקט חלא שלא בכחובה ועוד דאמתני׳ שייך לדקדק דגיטא בעיא מדלא נקט אינה לריכה גט דהוה שמעינן דכ״ש דאין לה כחובה אבל התם התני לא כתובה ולא פירות ולא בלאות ואי הוה תני אינה לריכה גט לא הוה שמעינן מינה דאין לה לא פירות ולא בלאות להכי ליכא למידק התם הא גיטא בעיא: אלא אסיפא. וסבר רב פפא כשמואל דמוקי סיפא בקידשה סתם וכנסה סתם: דבורדי דקפדי אינשי הוי קפידא. נראה דהיינו כשהתנה סתם על מנת שאין עליה נדרים ולא פי׳ איזה נדר דהתם קאמר רב אשי דלא קפדי אינשי לא הוי קפידיה קפידא אבל אם פירש בהדיא ע"מ שאין עליך נדר זה ודאי יכול להתנות בכל נדרים אפי׳ לא קפדי בהו אינשי: 63

> י רושלמי נשים שאמרו חכמים יוצאין קודם סתירה הרשות בידו) ירושלמי נשים שאמרו חכמים יוצאין (בידו דומיא דסוטה שאם רוצה למחול על קנויו קודם סתירה הרשות בידו בלא כתובה צריכות התראה ואם לא התרה בהז יוציא ויתז כתובה ולא מנה ומאתים אלא אפילו כ' אלף זוז מאבדת הכל ונוטלת בלאותי׳ שבפני׳ ויוצאת: מתני׳ המקדש את האשה ע״מ שאין עליה נדרים ונמצאו עליה נדרים ^(ג) תצא שלא בכתובה ע״מ שאין בה מומין ונמצאו עליה מומין אינה מקודשת כנסה סתם ונמצאו עליה מומין תצא שלא בכתובה שכל המומין הפוסלין

במורה ורד כגגד פניה. ר"ח פיי טווה ורד למר אדום היא קנסה. סל שיש לו מלמטה בית קבול להולמו בראשו ובית קיבול מלמעלה לתת בו פלך ופשתן: הוי. לשון מקשה: א"ר. דבחלר נשייך לעילן **וארא בחצר.** פי' אפי' בלא קלתה נמי אין בה יש בה משום פריעה: **ודרך מבוי.** דלא שכיחי רבים: **בטווה** משום פריעת ראש שאל"כ לא הנחת בת ורד כנגד פניה. טווה בכפה על ירכה וחוט מתרדד כנגד פניה של מטה: שדיתיה. השליכתהו:

במהללת יולידיו בפני מולידיו. כלומר בפניו דמתני׳ לה חימה לפניו ממש אלא אפילו מקללת אביו של בעל תורה אור השלם בפני בנו של בעל: וסימניך אפרים וְעַתָּה שְׁנֵי בָּנֶיךְ הַנּוֹלְדִים לְּךְ בְּאָרֵץ מִצְרַיִם עִד בֹּאִי אַלֶּירְ מִצְרַיְמָה לִי הַם אֶפְּרִים מְצְרַיְמָה לִי הַם אֶפְּרִים ומנשה וגו'. ופסוק זה יהה לך סימן על משנחינו לזכור על ידו דבפניו דמתני' ולא תימא בפניו ממש אלאן ומנשה כראובו ושמעוו בפני בנו קאמר והוי כאילו בפניו: אפרים ומנשה וגו'. בני בניו כבניו: אמר רבה. לפרושי מילתיה דר"י כגון דאמרה ניכליה אריא לסבא. חמיה: באפי בריה. בפני בנו של בעל

אומרת כן: על עסקי תשמיש.

כשמדבר עמה על עסקי עונה מריבה

עמו ומשמעת לשכניו והוא בוש בדבר:

ונשמע קולה. שתשמיש קשה לה

ולועקת: גבי מומין. בשילהי פירקיוף:

מתנר' לנסה סקס. בגת' תפרש

אי קאי ארישא אהך דקידשה על

תנאי או מילתא באפי נפשה: מומין

הפוסלין בכהנים. בבכורות ש קתני

להו: בבן כי החי גוונת. משנה זו

שנויה בקדושין בפרק האיש מקדש

ומאי שנא דסתמה רבי תרי זימני:

הכא. דמכילתין דהכא בכתובות

אינה

מקודשת: חשו

איידי דנקטה משום

הגהות הגר"א [א] גם' יולידיו בפני מולידיו. ל"ל יולדיו בפני מולדיו: [ב] שם וסימניך לפרים כו'. נ"ב גי' הרי"ף ורא"ש שנאמר ומולדתך ורא"ש שנאמר ומולדתך אשר הולדת כו' (ועמ"ש רבינו באה"ע סימן קט"ו

מוסף רש"י

כנסה סתם ונמצאו עליה נדרים תצא שלא בכתובה. דאמר אפשי באשה נדרנית. אבל גיטא בעיא מדברי מספיקא כיון דלא פריש דלמה דעתיה נמי הנדרנית (קדושין נ.). תנא קדושין. המקדש אינה מקודשת, אטו כתובות. למיתני בסיפא למיתני בסיפא סתם תנא בלא תוא כתובות אטו (שם). הובא כחובות אסר קדושין. תנא דין כתובה אטו דין קדושין (שם). קידשה על תנאי. שאין קיו שוו על ווגאי. טמון, עליה נדרים או מומין, וכנסה סתם. ואחר כך נמלאו עליה נדרים, רב אמר צריכה הימנו גט. דניאה לשם קידושין הואי, דיודע היה שאין קידושין הראשונים כלום (יבמות קי.).

תוספות רי"ד (המשך) בכהנים פוסלין בנשים. ותנן נמי גבי קדושין כה"ג הכא כתובה איצטריך ליה הכא כתובה איצטריך ליה תנא קדושין אטו כתובה והתם קדושין איצטריך ייהום קרים הכבין ליה תנא כתובה אטו קדושין פי' רישא מיירי בקדושין וסיפא בכתובה: . משום ר״ש בן שלא תאכל בשר ולא תשתה יין ולא תתקשט בכגדי צבעונין ותנ״ה בכגדי צבעונין ותנ״ה באלו נדרים. הוי בה ר״פ אהייא אילימא ארישא כיון דקא קפיד אפילו כל מילי נמי פי׳ כיון דקפיד ואתני בהדה ע"מ שאין עליה אם ימצאו עליה אינה מקודשת אלא אסיפא פי׳ ר"פ דסיפא דמילתא באפי נפשה היא וקדשה סתם דקדשה וכנסה סתם דוקא . בג' נדרים קפיד ותצא בג נודים קפיד ווזבא שלא ככתובה אבל בשאר נדרים א"י להוציאה שלא בכתובה (ע"א) [רב אשי דקפדי אינשי הוי קפידיה

קפידא פי׳ אע״פ שהתנה עמה אנן סהדי דלא (קפידא אלא ממון) ןקפיד אלא במאין דקפדי אינשי וכ״ש בסיפא דלא קפיד אלא אמאן דקפדי אינשי והלכך אע"פ שהתנה עמה שאין עליה נדרים ייל כתובה ובעיא גיטא ור"י ז"ל כ' דבעיא גיטא ואין לה כתובה ואינו נ"ל דכיון דאמרינן דאע"ג דאתני לא אתני אלא על הני אפילו כתובה נמי יש לה והל' כרב אשי. איתמר קדשה על תנאי וכנסה סתם רב אמר צריכה ממנו גט ושמואל אמר א"צ הימנו גט שכל הבועל ע"ד תנאו הראשון הוא בועל